

disse gør Tjeneste om Bord paa Skibe, der gaar i Fart mellem Havne her i Landet eller mellem saadanne Havne og Udlandet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, med hvilke Procenter Skatteindtægten skal kunne nedsættes eller forhøjes, eller om Grænserne for det frie Skøn, er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget. Dettes Flertal (Venstre og Konservative) mener, at de nugældende Regler giver tilstrækkelig Bevægelsesfrihed for Ligningen, og det fremgaar da ogsaa af de i Bilagene til Lovforslaget optrykte Udtalelser fra de kommunale Myndigheder, at der ikke er nogen virkelig Trang til Ændringer her. Derimod er der i Udvalget overvejende Stemning for, at der bør gives Kommunalraadene noget større Frihed, end Tilfældet er nu, til at fastsætte Børnefradragets Størrelse, og et Flertal (Venstre, Konservative og Radikale) stiller derfor Ændringsforslag Nr. 9, ved hvilket det bestemmes, at Landkommuner herefter kan fastsætte Børnefradraget fra 100 indtil 200 Kr. og Købstadkommuner og de dermed i Forbindelse staaende Landkommuner fra 200 indtil 300 Kr.

Udvalget har drøftet forskellige Forhold vedrørende Erhvervsbeskatningen. Man er enedes om at bibeholde de nugældende Regler, hvorefter et Medlem af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende for en i en anden Kommune stedfindende Erhvervs- eller anden privat Virksomhed kun bliver at paaligne personlig Skat til Erhvervskommunen for den Del af Nettoindtægten ved saadan Virksomhed i denne, der overstiger 5 000 Kr. Og det bestemmes, at ikke alene kommunale Tjenestemænd, men ogsaa andre Personer med fast Ansættelse ved nogen i en anden Kommune stedfindende Erhvervsvirksomhed skal have sit *Arbejdssted* i den paagældende Erhvervskommune for at blive skattepligtig til denne. Ved en saadan Bestemmelse vil det formentlig i adskillige Tilfælde f. Eks. for rejsendes Vedkommende blive lettere end nu at fastslaa, hvorvidt en

Kommune har Ret til Erhvervsskat eller ikke.

Et Flertal (Venstre, Konservative og Radikale) mener derhos, at det nærmere maa klargøres, hvad der forstaas ved fast Ansættelse, og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 11.

Hele Udvalget er enigt om, at der i Erhvervsskattesager af principiel Betydning bør træffes ensartede Afgørelser, hvilket ikke altid er Tilfældet nu, og man har derfor tiltraadt et af Indenrigsministeren stillet Forslag, hvorefter Beslutningen vedrørende Ansættelse til Skat til Erhvervskommunen, der er taget af de i Skatteloven af 29. April 1913 nævnte Myndigheder, kan indankes for Indenrigsministeren, der endeligt afgør Sagen. (Ændringsforslag Nr. 16).

Udvalget er endvidere blevet enigt med Indenrigsministeren om en ny Affattelse af § 16 (Tilbageholdelse af ugifte Personers Skat). Der er her indført det nye, at ikke alene Kommuneskatten, men ogsaa kirkelige Afgifter og Indkomst- og Formueskatten til Staten kan indeholdes i ugifte Skatteyderes Løn, hvilket maa anses for rimeligt, da alle disse Ydelser opkræves af Kommunen. Derimod har man fundet det betænkeligt at udvide Bestemmelsen til ogsaa at omfatte gifte Skatteydere, saaledes som adskillige kommunale Raad og Ligningsmyndigheder har foreslaaet. Det bestemmes endvidere, at en Arbejdsgiver kun bliver erstatningspligtig overfor Kommunen, ved at undlade at tilbageholde en ugift Skatteydere Skat, saafremt Kommunen har ladet foretage forgesves Udpantning hos vedkommende Skatteyder og givet Arbejdsgiveren skriftlig Meddelelse herom. Bødebestemmelserne omfatter herefter kun Undladelse af at besvare Forespørgsler fra Kommunalbestyrelsen o. lign., og Bøderne er væsentligt nedsat.

Af Socialdemokraterne og de Radikale i Udvalget er der stillet Ændringsforslag om at forhøje Selskabsskatten fra 3 til 6 pCt., og af de Radikale var der stillet et Ændringsforslag, efter hvilket der i visse